

Forud for "hyrdesøndagen", 2. søndag e. påske 22. april

Salme 23, Salme af David.

Herren er min hyrde, jeg lider ingen nød,
han lader mig ligge i grønne enge, han leder mig til det stille vand.
Han giver mig kraft på ny, han leder mig ad rette stier for sit navns skyld.
Selv om jeg går i mørkets dal, frygter jeg intet ondt,
for du er hos mig, din stok og din stav er min trøst.
Du dækker bord for mig for øjnene af mine fjender.
Du salver mit hoved med olie, mit bæger er fyldt til overflod.
Godhed og troskab følger mig, så længe jeg lever,
og jeg skal bo i Herrens hus alle mine dage.

Epistel: Hebræerbrevet 13,20-21: Måtte fredens Gud, der førte fårenes store hyrde, vor Herre Jesus, op fra de døde med en evig pagts blod, sætte jer i stand til alt godt, så I gør hans vilje, idet han selv udvirker i os, hvad der er ham velbehageligt ved Jesus Kristus. Ham tilhører æren i evighedernes evigheder! Amen.

Evangeliet er Johannes 10,22-30: Så kom festen for genindvielsen af templet i Jerusalem; det var vinter, og Jesus gik rundt på tempelpladsen, i Salomos Søjlegang. Da slog jøderne ring omkring ham og spurgte: "Hvor længe vil du holde os hen? Hvis du er Kristus, så sig os det ligeud." Jesus svarede dem: "Jeg har sagt det til jer, og I tror det ikke. De gerninger, jeg gør i min faders navn, de vidner om mig. Men I tror ikke, fordi I ikke hører til mine får. Mine får hører min røst, og jeg kender dem, og de følger mig, og jeg giver dem evigt liv, og de skal aldrig i evighed gå fortabt, og ingen skal rive dem ud af min hånd. Det, min fader har givet mig, er større end alt andet, og ingen kan rive det ud af min faders hånd. Jeg og Faderen er ét." Atter samlede jøderne sten op for at stene ham.

Indledning: Jesus var med til fest ved vintertid i Jerusalem. Festen blev holdt i anledning af genindvielsen af templet i Jerusalem år 164 før Kristi fødsel. Dengang havde jøderne været under græsk herredømme. Besættelsesmagten havde i templet opstillet en statue af den græske guddom Zeus, og man forsøgte at tvinge jøderne til at tilbede en afgud. Men jøderne generobrede templet. Det var ved vintertid. Og der fortælles om et mirakel ved genindvielsen: Jøderne havde kun olivenolie til templets lysestage til en dag, men lysestagen brændte ved et Guds under en hel uge, indtil man igen fik ny olie. Til minde om miraklet fejrede de siden lysets fest, "hanukka", der betyder genindvielse. - Det var ved den fest, jøderne ville dræbe Jesus. For han sagde: *Jeg og Faderen er ét*. Han gjorde sig til ét med Gud - midt under genindvielsesfesten. Og han sagde, at han ville gøre det, som intet menneske kan: *Jeg giver mine får evigt liv! Mine får hører min røst, og jeg kender dem, og de følger mig. Ingen kan rive dem ud af min hånd. Ingen kan rive dem ud af min faders hånd.* Jøderne anså det for at være gudsbesoptelse. Ja, noget i retning af at sætte sig i Guds sted. De havde haft ret, hvis ikke Jesus var Messias, den forjættede Kristus. Men Jesus er Guds Søn, Messias. Han tilbød sig selv som deres hyrde og frelser.

Billedet: "Christ as the Good Shepherd", Musei Vaticani, Rome, c. 225

Johannes fortæller på søndag, at jøderne tog anstød af Jesu ord om sig selv som Frelser og Hyrde.

Overvej, hvordan mennesker også i dag accepterer en Jesus, som er ekstraordinær god, men i mange tilfælde tager anstød, når de møder kristne, som bekender, at han er GUDS SØN og FRELSEREN med magt til at give evigt liv.

- Hvorfor virker det anstødeligt for mange?
- Vi ville måske gerne gøre Jesu ord mindre anstødelige, end de er. Men hvis vi tager det enestående ud af budskabet, hvad er der så tilbage? Kom med nogle bud på, hvordan det mindre anstødelige evangelium yder, og hvad vi måske nogle gange forsøger at ændre, for at ikke-kristne skal synes om det.

"Men I tror ikke, fordi I ikke hører til mine får. Mine får hører min røst"

Jesus siger noget lignende i kap. 8 vers 47: "Den, der er af Gud, hører Guds ord; men I hører ikke, fordi I ikke er af Gud."

- Hvad er det enkle svar på spørgsmålet, hvorfor nogle mennesker ikke vil høre Jesu røst?
- Tal om, hvilken stor gave det er, at vi kan høre Jesu røst som den gode hyrdes røst, og ikke tager anstød og lægger afstand.

"og de følger mig"

- Jesus siger ikke det som en befaling, men som en konstatering. De følger ham. Det er troens væsen at følge Jesus. Hvad er årsagen til, at I som kristne ønsker at følge Guds vilje i tykt og tyndt?
- Tal om, hvad det vil sige at følge Jesus. Søg svaret i de to andre læsninger: Salme 23 og Hebr 13,20-21.

"og jeg giver dem evigt liv, og de skal aldrig i evighed gå fortabt, og ingen skal rive dem ud af min hånd"

- Jesus taler stærkt om, hvad han gør. Tal om, hvordan dette og andre lignende ord er en hjælp i anfægtelser og tvivl!
- Tal om, at ingen kan rive fårene ud af hans hånd. Supplér med Romerbrevet 8,31-39.

Velsignet søndag! Kærlig hilsen pastor Leif

Evangelisk Luthersk Frikirke, www.vivit.dk